

The effect of balloon inflating on venous opening pain in children

T. Sadeghi* M. Neishaburi** MA. Soleimani* N. Bahrami*

*Instructor of Nursing and Midwifery Faculty, Qazvin University of Medical Sciences, Iran

**Instructor of Nursing and Midwifery Faculty, Semnan University of Medical Sciences, Iran

*Abstract

Background: Venous opening is a usual but painful procedure in bedridden children. Performing anything to distract the child from thinking of pain could reduce the pain.

Objective: This study was performed to determine the effect of balloon inflating on venous opening pain in 4-7 years old children.

Methods: This was a randomized controlled trial in which 60 children (30 in balloon inflating group and 30 in control group) aged 4-7 years old who were referred to surgical department of Qods hospital investigated. A questionnaire including the demographic characteristics and FACES Wong-Baker pain gradation index was used to collect data. Using simple randomization, the patients were divided into two groups. In balloon inflating group, the children were educated on how to inflate a balloon prior to injection and later, using the pain determination tools, the severity of pain was measured at the time of venous opening. In control group, without any intervention, the venous was opened and the severity of pain determined. Data were analyzed using statistical tests including the chi square test and independent T test.

Findings: The mean pain severity in balloon group was 1.60 ± 1.42 and in control group 5.26 ± 3.46 and the difference between two groups was significant, statistically.

Conclusion: According to findings of the present study, balloon inflating is an effective, non medical, cheap and available method to reduce the pain in children when venous opening procedure is performed. Hence, it could be widely used to control and reduce the pain in children at time of therapeutic interventions.

Keywords: Children, Wong-Baker Pain Gradation Index, Injection

Corresponding Address: Nursing and Midwifery Faculty, Qazvin University of Medical Sciences, Shaheed Bahonar Blvd., Qazvin, Iran

E-mail: tsadeghi@qums.ac.ir

Tel: +98 281 2237267

Received: 2009/05/03

Accepted: 2010/01/03

بررسی تأثیر بادکردن بادکنک بر درد ناشی از باز کردن راه وریدی کودکان

طاهره صادقی* معصومه نیشابوری** محمدعلی سلیمانی* نسیم بهرامی***

* کارشناس ارشد پرستاری و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی قزوین
 ** کارشناس ارشد پرستاری و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی سمنان
 *** کارشناس ارشد مامایی و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی قزوین

Email: tsadegh@qums.ac.ir

آدرس مکاتبه: قزوین، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، دانشکده پرستاری و مامایی، تلفن: ۲۲۳۷۲۶۷-۰۲۸۱ داخلی ۲۰۶
 تاریخ دریافت: ۸۸/۲/۱۳ تاریخ پذیرش: ۸۸/۱۰/۱۳

* چکیده

زمینه: باز کردن راه وریدی یک روش درمانی معمولی دردناک در کودکان بستری در بیمارستان است. برای کاهش احساس درد در کودکان می‌توان از هر چیزی که کودک را از فکر کردن به درد باز دارد، استفاده کرد.

هدف: مطالعه به منظور تعیین تأثیر بادکردن بادکنک بر میزان درد ناشی از باز کردن راه وریدی کودکان ۴ تا ۷ ساله انجام شد.

مواد و روش‌ها: در این کارآزمایی بالینی، ۶۰ کودک (۳۰ نفر در گروه بادکردن بادکنک و ۳۰ نفر در گروه شاهد) با نمونه‌گیری تصادفی در دسترس از بین کودکان ۴ تا ۷ ساله مراجعه کننده به بخش جراحی بیمارستان قدس قزوین در سال ۱۳۸۷ انتخاب شدند. برای جمع‌آوری اطلاعات از پرسش‌نامه‌ای شامل مشخصات دموگرافیک و مقیاس درجه بندی درد وانگ-باکر (FACES) استفاده شد. بیماران به طور تصادفی به دو گروه بادکنک و شاهد تقسیم شدند. در گروه بادکنک قبل از تزریق با کودک صحبت شد و به او آموزش‌های لازم درباره نحوه بادکردن بادکنک داده شد و در حین باز کردن راه وریدی با استفاده از ابزارهای تعیین درد، میزان درد کودکان تعیین شد. در گروه شاهد بدون هیچ مداخله‌ای، راه وریدی باز و میزان درد کودک تعیین شد. داده‌ها با آزمون‌های آماری مجذورکای و تی مستقل تحلیل شدند.

یافته‌ها: میانگین میزان درد خود گزارش‌دهی کودکان در گروه بادکنک $1/42 \pm 1/60$ و گروه شاهد $3/46 \pm 5/26$ و این اختلاف از نظر آماری معنی‌دار بود. ($p < 0/001$).

نتیجه‌گیری: با توجه به یافته‌ها، می‌توان از روش بادکردن بادکنک به شکل وسیع برای کنترل و کاهش درد ناشی از مداخله‌های درمانی از جمله باز کردن راه وریدی کودکان استفاده کرد.

کلید واژه‌ها: کودک، درد، تزریق

* مقدمه

قرار گیرد. همچنین به تلاش کم‌تری از جانب بیمار نیاز داشته باشد، به آسانی درجه‌بندی شود و نسبت به تغییرات جزئی شدت درد، حساس باشد.^(۲)

مداخله‌های غیر دارویی شامل فعالیت‌های پرستاری است که می‌توانند درد بیمار را تسکین دهند.^(۳) روش‌های غیردارویی تسکین درد، مورد توجه پرستاران و بیماران قرار گرفته‌اند. این نوع مداخله‌ها مؤثر، ساده و کم‌خطر هستند و به زمان خاص و تجهیزات پرهزینه نیاز ندارند. علاوه بر آن، عوارضی که در اثر مصرف دارو ایجاد می‌شود، در استفاده از روش‌های غیردارویی تسکین درد وجود ندارد.^(۴)

طبق تعریف انجمن بین‌المللی درد، درد یک تجربه حسی و روحی ناخوشایند است که با آسیب احتمالی یا واقعی بافت در ارتباط است یا در دوره این گونه آسیب‌ها به وجود می‌آید.^(۱) فقط خود بیمار می‌تواند به طور دقیق درد خود را توضیح دهد، اما پرستاران و پزشکان نیز جهت سنجش سطح درد بیمار به ابزارهای مختلفی نیاز دارند. این ابزارها ممکن است برای تعیین نیاز به مداخله فوری برای کنترل درد، ارزیابی تأثیر مداخله و نیاز به مداخله‌های اضافی دیگر، در صورت بی‌تأثیر بودن درمان اول جهت تسکین درد بیمار، استفاده شوند. ابزار بررسی درد باید به راحتی توسط بیمار درک شود و مورد استفاده